

ΕΤΟΣ 57ον

24 Μαΐου 2009

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 21 (2921)

ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ ΚΑΙ ΜΑΝΤΕΙΑ

Τόσο στήν Παλαιά όσο και στήν Καινή Διαθήκη είναι έκδηλο τό χάρισμα τῆς προφητείας. Στήν Παλαιά Διαθήκη τά κύρια πρόσωπα πού εἶχαν ἀπό Θεοῦ τό χάρισμα τῆς προφητείας ἦταν οἱ προφῆτες. Στήν Καινή Διαθήκη ἡ προφητεία ἔχει κατ' ἐξοχήν ἐκφραστή της τόν τίμιο Πρόδρομο, τόν Θεάνθρωπο, καθώς και τούς Ἀποστόλους, ὅπως τόν Πέτρο, τόν Παῦλο καί τόν Ἰωάννη.

Ἡ προφητεία στήν Παλαιά Διαθήκη. Ἀπό τόν Ἡσαΐα μέχρι τόν Δανιήλ καί ἀπό τόν Μιχαΐα μέχρι τόν Ζαχαρία καί γενικά ὅλη ἡ χορεία τῶν προφητῶν διακονοῦσαν τό προφητικό χάρισμα γιά νά ἀποκαλύπτουν τό θέλημα τοῦ Θεοῦ στήν ἐποχή τους, ἀλλά καί γιά νά καταθέτουν τίς προφητικές ἐνοράσεις τους γιά τήν ἔλευση τοῦ Μεσσία Χριστοῦ.

Οἱ προφῆτες ἦταν συνεχῶς κάτω ἀπό τήν καθοδήγηση τοῦ Πνεύματος τοῦ Θεοῦ καί ποτέ δέν μιλοῦσαν προφητικά χωρίς τόν θεῖο φωτισμό. Σέ ἀντίθεση μ' αὐτούς τούς ἅγιους προφῆτες, ὑπῆρχαν καί οἱ ψευδοπροφῆτες πού κατασκεύαζαν ψευδεῖς προβλέψεις εἴτε γιά νά ἐντυπωσιάσουν καί νά πλανήσουν τόν ἀφελή λαό, εἴτε γιά νά κολλακεύσουν τούς κοσμικούς ἄρχοντες τῆς ἐποχῆς τους, εἰσπράττοντας εὐνοια καί πλοῦτο.

Ἡ προφητεία στήν Καινή Διαθήκη. Ἐάν καί τό περιεχόμενο τῶν προφητειῶν τῆς Καινῆς Διαθήκης ἔχει κυρίως ἐσατολογικό νόημα, ὥστόσο ἀναφέρονται στήν ἡμέρα Κυρίου μέ διπλή σημασία, δηλ. στήν ἐπέμβαση τοῦ Θεοῦ στήν ἱστορία, ἀλλά καί στήν κρίση κατά τά τέλη τῶν αἰώνων, δηλ. στά γεγονότα τῆς συντέλειαι τοῦ αἰῶνα αὐτοῦ καί στή Δευτέρα Παρουσία, ὅμως ἡ πηγὴ τοῦ μεγάλου αὐτοῦ χαρίσματος εἶναι ἡ ἴδια, τό Πανάγιο Πνεῦμα.

Ὁ ἀπ. Παῦλος γράφει ὅτι «τό Πνεῦμα τό Ἅγιο εἶναι ἐκεῖνο πού ἀνέδειξε...προφῆτες» (Α΄ Κορ. 12,27), ὑπό τήν ἐννοια ὅτι τό προφητικό χάρισμα ὀφείλεται ἀποκλειστικά στήν ἐνέργεια καί τόν φωτισμό τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ὅπως χαρακτηριστικά ἐπισημαίνει ὁ ἀπόστολος Πέτρος, ὅταν μι-

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Πράξ. ιστ' 16-34)

Θαυμαστή απέλευθέρωση του Παύλου και του Σίλα

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγένετο πορευομένων ἡμῶν τῶν ἀποστόλων εἰς προσευχὴν παιδίσκην τινὰ ἔχουσαν πνεῦμα πύθωνος ἀπαντῆσαι ἡμῖν, ἧτις ἐργασίαν πολλὴν παρεῖχε τοῖς κυρίοις αὐτῆς μαντευομένη. Αὕτη κατακολούθησασα τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Σίλᾳ ἔκραζε λέγουσα· Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι δοῦλοι τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου εἰσίν, οἵτινες καταγγέλλουσιν ὑμῖν ὁδὸν σωτηρίας. Τοῦτο δὲ ἐποίει ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας. Διαπονηθεὶς δὲ ὁ Παῦλος καὶ ἐπιστρέψας τῷ πνεύματι εἶπε· Παραγγέλλω σοι ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐξελεῖν ἀπ' αὐτῆς. Καὶ ἐξῆλθεν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ. Ἰδόντες δὲ οἱ κύριοι αὐτῆς ὅτι ἐξῆλθεν ἢ ἐλπίς τῆς ἐργασίας αὐτῶν, ἐπιλαβόμενοι τὸν Παῦλον καὶ τὸν Σίλαν εἵλκυσαν εἰς τὴν ἀγορὰν ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας, καὶ προσαγαγόντες αὐτοὺς τοῖς στρατηγοῖς εἶπον· Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι ἐκταράσσουσιν ἡμῶν τὴν πόλιν Ἰουδαῖοι ὑπάρχοντες, καὶ καταγγέλλουσιν ἔθνη ἃ οὐκ ἔξεστιν ἡμῖν παραδέχεσθαι οὐδὲ ποιεῖν Ῥωμαῖοις οὐσι. Καὶ συνεπέστη ὁ ὄχλος κατ' αὐτῶν. Καὶ οἱ στρατηγοὶ περιορῆξαντες αὐτῶν τὰ ἱμάτια ἐκέλευον ῥαβδίσειν, πολλὰς τε ἐπιθέτες αὐτοῖς πληγὰς ἔβαλον εἰς φυλακὴν, παραγγείλαντες τῷ δεσμοφύλακι ἀσφαλῶς τηρεῖν αὐτούς· ὃς παραγγελίαν τοιαύτην εἰληφώς ἔβαλεν αὐτοὺς εἰς τὴν ἐσωτέραν φυλακὴν καὶ τοὺς πόδας αὐτῶν ἠσφαλίσατο εἰς τὸ ξύλον. Κατὰ δὲ τὸ μεσονύκτιον Παῦλος καὶ Σίλας προσευχόμενοι ὕμνον τὸν Θεόν· ἐπημροῶντο δὲ αὐτῶν οἱ δέσμοι. Ἄφνω δὲ σεισμός ἐγένετο μέγας, ὥστε σαλευθῆναι τὰ θεμέλια τοῦ δεσμοτηρίου, ἀνεώχθησάν τε παραχρῆμα αἱ θύραι πᾶσαι καὶ πάντων τὰ δεσμὰ ἀνέθη. Ἐξυπνος δὲ γενόμενος ὁ δεσμοφύλαξ καὶ ἰδὼν ἀνεωγμένας τὰς θύρας τῆς φυλακῆς, σπασάμενος μάχαιραν ἔμελλεν ἐαυτὸν ἀναρεῖν, νομίζων ἐκπεφυγῆναι τοὺς δεσμούς. Ἐφώνησε δὲ φωνῇ μεγάλη ὁ Παῦλος λέγων· Μηδὲν πράξις σεαυτῷ κακόν· ἅπαντες γὰρ ἔσμεν ἐνθάδε. Αἰτήσας δὲ φῶτα εἰσεπήδησε, καὶ ἔντρομος γενόμενος προσέτεσε τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Σίλᾳ, καὶ προσαγών αὐτοὺς ἔξω ἔφη· Κύριοι, τί με δεῖ ποιεῖν ἵνα σωθῶ; Οἱ δὲ εἶπον· Πίστευσον ἐπὶ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ σωθήσῃ σὺ καὶ ὁ οἶκός σου. Καὶ ἐλάλησαν αὐτῷ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου καὶ πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ. Καὶ παραλαβὼν αὐτοὺς ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τῆς νυκτὸς ἔλουσεν ἀπὸ τῶν πληγῶν, καὶ ἐβαπτίσθη αὐτὸς καὶ οἱ αὐτοῦ πάντες παραχρῆμα, ἀναγαγόν τε αὐτοὺς εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ παρέθηκε τραπέζαν, καὶ ἠγαλλιάσατο πανοικί πεπιστευκῶς τῷ Θεῷ.

ῥοῦσαν οἱ προφῆτες «ἐδήλουν τό ἐν αὐτοῖς Πνεῦμα Χριστοῦ» (Α' Πέτρ. 1,11).

Μέ τὸν τρόπο αὐτό γίνεταν φανερὴ ἡ παρουσία τῆς χάριτος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ σὲ κάθε προφητικὸν λόγον. «Γιατί καμιά προφητεία δὲν προηῆθε ἀπὸ ἀνθρώπινο θέλημα, ἀλλὰ ἐμπνεόμενοι ἀπὸ τὸ Πανάγιο Πνεῦμα, ἀξιώθηκαν ἄγιοι ἄνθρωποι νὰ μιλήσουν ἐκ μέρους τοῦ Θεοῦ» (Β' Πέτρ. 1,21).

Ἡ μαντεία εἶναι πλάνη τοῦ διαβόλου. Στό σημερινὸ ἀποστολικὸ ἀνάγνωσμα ἀναφέρεται τὸ γεγονός μιᾶς νεαρῆς γυναίκας πού εἶχε μαντικές ἰκανότητες καὶ ἀπέφερε πολλὰ κέρδη σὲ ἐκείνους πού τὴν ἐκμεταλλεύονταν (Πράξ. 16,16). Δὲν ἔξере ὅμως ὅτι πίσω ἀπ' αὐτὸ τὸ φαινόμενο κρυβόταν ὁ διάβολος.

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἐκεῖνες τίς ἡμέρες, καθώς ἐπηγαίναμεν ἡμεῖς οἱ Ἀπόστολοι εἰς τόν τόπον τῆς προσευχῆς μᾶς συνήντησε κάποια ὑπνέτρια πού εἶχε πνεῦμα μαντικόν, καί μέ τήν ματιάν ἔφερεν πολλά κέρδη εἰς τοὺς κυρίους της. Αὐτή ἀκολούθησε τόν Παῦλον καί ἐμᾶς καί ἐφώνηζε, “Αὐτοί οἱ ἄνθρωποι εἶναι δοῦλοι τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, καί σᾶς ἀναγγέλλουν τόν δρόμον τῆς σωτηρίας”. Αὐτό τό ἔκανε πολλές ἡμέρες. Ὁ Παῦλος ἦτο πολύ ἀνανακτισμένος καί στραφεῖς εἶπε εἰς τό πνεῦμα, “Σέ διατάσσω εἰς τό ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ νά βγῆς ἀπό αὐτήν”. Καί ἐκείνην τήν στιγμὴν ἐβγήκε. Ὅταν ὅμως οἱ κύριοί της εἶδαν ὅτι ἐχάθηκε ἡ ἐλπίδα τῶν κερδῶν τους, ἔπιασαν τόν Παῦλον καί τόν Σίλαν καί τοὺς ἔσυραν εἰς τήν ἀγοράν πρὸς τὰς ἀρχάς, καί ὅταν τοὺς ἔφεραν εἰς τοὺς στρατηγούς εἶπαν, “Αὐτοί οἱ ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι εἶναι Ἰουδαῖοι, δημιουργοῦν ταραχὴν εἰς τήν πόλιν μας· κηρύσσουν διδασκαλίας, τὰς ὁποίας ἡμεῖς πού εἴμεθα Ῥωμαῖοι δέν ἐπιτρέπεται νά τὰς παραδεχθῶμε ἢ νά τὰς ἐφαρμόσωμεν”. Ξεσηκώθηκε καί ὁ ὄχλος ἐναντίον τους, οἱ δέ στρατηγοὶ τοὺς ἐξέσχισαν τὰ ἐνδύματα καί διέταξαν νά τοὺς ραβδίσουν. Ἀφοῦ τοὺς ἔδωκαν πολλά ραβδίσματα, τοὺς ἔρριξαν εἰς τήν φυλακὴν καί παρήγγειλαν εἰς τόν δεσμοφύλακα νά τοὺς φυλάττη καλά. Αὐτός, ἀφοῦ ἔλαβε τέτοιαν παραγγελίαν, τοὺς ἔβαλε εἰς τήν πῖο βαθειὰ φυλακὴν καί ἔδεσε τὰ πόδια τους εἰς τό ξύλον πρὸς ἀσφάλειαν. Κατὰ τὰ μεσάνυχτα ὁ Παῦλος καί ὁ Σίλας προσπύχοντο καί ἔψαλλαν ὕμνους εἰς τόν Θεόν, καί οἱ ἄλλοι φυλακισμένοι τοὺς ἄκουαν. Ἐξαφνα ἐγινε σεισμός μεγάλος, ὥστε ἐσαλεύθησαν τὰ θεμέλια τῆς φυλακῆς, καί ἀμέσως ἀνοιξαν ὅλες οἱ πόρτες καί ὄλων τὰ δεσμὰ ἐλύθησαν. Ὅταν ἐξύπνησε ὁ δεσμοφύλαξ καί εἶδε ἀνοικτές τίς πόρτες τῆς φυλακῆς, ἔσυρε τό μαχαίρι του καί ἐπρόκειτο ν’ αὐτοκτονήσῃ, ἐπειδὴ ἐνόμιζε ὅτι οἱ φυλακισμένοι εἶχαν φύγει. Ἄλλ’ ὁ Παῦλος τοῦ ἐφώνησε δυνατὰ, “Μὴ κάνῃς κανένα κακόν εἰς τόν ἑαυτὸν σου, διότι ὄλοι εἴμεθα ἐδῶ”. Ἀφοῦ ἐζήτησε φῶτα, ἐπήδησε μέσα καί, τρομαγμένος, ἔπεσε εἰς τὰ πόδια τοῦ Παύλου καί τοῦ Σίλα. Ὑστερα τοὺς ὠδήγησε ἔξω καί εἶπε, “Κύριοι, τί πρέπει νά κάνω γιὰ νά σωθῶ;”. Ἐκεῖνοι δέ εἶπαν, “Πίστεψε εἰς τόν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν καί θά σωθῆς σύ καί οἱ οἰκιακοί σου”. Καί ἐκήρυξαν τόν λόγον τοῦ Κυρίου εἰς αὐτόν καί εἰς ὄλους πού ἦσαν εἰς τό σπῖτι του. Ἐκείνην τήν νυχτερινὴν ὥραν τοὺς ἐπῆρε καί ἔπλυσε τίς πληγὰς τους καί ἀμέσως κατόπιν ἐβαπτίσθη καί αὐτός καί ὄλοι οἱ δικοί του. Τοὺς ἔφερε εἰς τό σπῖτι του, τοὺς ἔδωσε φαγητόν καί ἐχαίρετο μέ ὄλους τοὺς δικούς του διὰ τήν πίστιν του εἰς τόν Θεόν.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέηλα,

Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

Ἄλλῃ οὔτε καί ὄσοι προσέτρεχαν σ’ αὐτὴ γιὰ νά τοὺς πεῖ «τὸ μέλλον» τους ὑποπεύονταν τὴν ἐνέργεια τοῦ διαβόλου.

Τὸ πνεῦμα τῆς πλάνης κρυβόταν ἐπιμελῶς μέσα στὴ δύστυχη κόρη καί ἔφτασε στὸ σημεῖο, γιὰ νά μὴν προδοθεῖ, νά ὑποδείξει μέ τὸ στόμα της στοὺς παρευρισκόμενους ὅτι οἱ ἀπόστολοι Παῦλος καί Σίλας ἦταν ἄνθρωποι τοῦ Θε-

24 Μαΐου 2009: ΚΥΡΙΑΚΗ ΣΤ΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ (ΤΟΥ ΤΥΦΛΟΥ)
«Ἡ θεραπεία τοῦ ἐκ γενετῆς τυφλοῦ». Συμεών οὐοίου τοῦ ἐν τῷ θαυμαστῷ ὄρει († 590).
Ἦχος: πλ. α΄ – Ἑωθινόν: Η΄ – Ἀπόστολος: Πράξ. ιστ΄ 16-34 – Εὐαγγέλιον: Ἰωάν. θ΄ 1-38.
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 31 Μαΐου, Ζ΄ ἀπό τοῦ Πάσχα (Ἁγίων Πατέρων).
Ἀπόστολος: Πράξ. κ΄ 16-18, 28-36 – Εὐαγγέλιον: Ἰωάν. ιζ΄ 1-13.

οὔ τοῦ Ὑψίστου πού «κηρύττουν τὴν ὁδὸν τῆς σωτηρίας» (στ. 17). Εἶπε τὴν ἀλήθεια γιὰ νὰ ἀποκρύψει τὸ ψεῦδος. Πόσο εὐκολα παρασυρόμαστε στὴν πλάνη τοῦ διαβόλου ὅταν χρησιμοποιεῖ ἀκόμη καὶ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ γιὰ νὰ μᾶς αἰχμαλωτίσει στὰ δίχτυα τῆς ἀπάτης καὶ τῆς πλάνης.

Γι' αὐτὸ καὶ ὁ ἀπ. Παῦλος, βλέποντας μὲ ἀγανάκτηση τὸ μέγεθος τῆς κοροϊδίας τοῦ διαβόλου, ἀλλήλα καὶ τὴν ἀφέλεια καὶ εὐπιστία τῶν ἀνθρώπων, ἐπιτίμησε τὸ πονηρὸ πνεῦμα λέγοντας: «Σέ διατάζω στὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ νὰ βγεῖς ἀπ' αὐτὴ τὴν κόρη» (στ. 16-17).

Ἀλήθεια, πόσοι ἀπὸ τοὺς συνανθρώπους μας στὴ δική μας ἐποχὴ δὲν φτάνουν στὸ σημεῖο νὰ ἐμπιστεύονται τίς προρρήσεις τῶν διαφόρων μέντιουμ πού ἐπαγγέλλονται τὸ μέλλον τους. Αὐτὸ δὲν εἶναι μόνο ἀφέλεια, ἀλλήλα καὶ προσβολὴ τῆς θείας πρόνοιας, τὸ νὰ μὴν ἐμπιστευόμαστε τὸν Θεό, ἀλλήλα τὴν κοροϊδίαν τοῦ διαβόλου. Ὁ διάβολος εἶναι ἐντελῶς ἀνίκανος νὰ δεῖ τὸ μέλλον. Κι ἂν ἀκόμη μὲ τὰ κείλην τοῦ μέντιουμ κάνει σωστὴ πρόβλεψη, αὐτὸ εἶναι μέρος τῆς πανουργίας του γιὰ νὰ τὸν ἐμπιστευθοῦν οἱ ἀνθρώποι καὶ κατοπινὰ νὰ τοὺς ὀδηγήσει ἀπὸ πλάνη σὲ πλάνη καὶ τέλος στὴν ἀπόγνωση καὶ τὴν καταστροφὴ.

Τὸ μέλλον ἀνήκει στὰ χέρια τοῦ Θεοῦ. Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, μόνο Ἐκεῖνος κατὰ τὴν πανσοφία καὶ παντοδυναμία του γνωρίζει τὸ μέλλον καὶ τὴν ἱστορία τοῦ κόσμου. Τὸ ἱερό κείμενο τῆς Ἀποκάλυψης τοῦ Ἰωάννη τοῦ Θεολόγου μᾶς προειδεάζει γιὰ τὰ ἐπερχόμενα στὸν παρόντα κόσμον, ἀλλήλα καὶ μᾶς προφυλάσσει ἀπὸ τοὺς αἰρετικούς ψευδοπροφήτες τῆς ἱστορίας. Τὸ βέβαιον μέλλον μας εἶναι ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν, ἂν κάνουμε ὑπακοὴ στὸ ἅγιον θέλημα Του. Ἀμήν.

Ἄρχιμ. Χ. Ν.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΠΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καὶ ὥρα 6.00 π.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγείται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, σὺν ὁποῖα περιτοσιακῶς θὰ χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καὶ θὰ ὁμιλεῖ. 2) Κάθε Δευτέρα καὶ ὥρα 4.30 π.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στὸν Ἱ. Προσκυνηματικὸ Ναὸ Ἁγίας Βαρβάρας σὺν ὁμώνυμον Δῆμον Ἀττικῆς. Προηγείται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καὶ ὁμιλεῖ ἕνας ἀπὸ τοὺς Ἐφημερίους τοῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλον ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασοῦ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδόσις - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξις, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίαιωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ' ὄλον τὸν κόσμον μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr
